

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4879

гр. София, 31.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: *****

като разгледа докладваното от ***** Гражданско дело № 20231110159448 по описа за 2023 година

Производството по настоящото гр.д. № 59448/2023г., по описа на СРС, ШГО, 180ти състав, е образувано по подадена от М. А. А., ЕГН *****, искова молба, насочена против *****, с която е предявен иск с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 200 000.00лв. – обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на *****/ баща на ищцата/ вследствие на трудова злополука, настъпила на 08.07.2020г., ведно със законна лихва върху сумата от 08.07.2020г. до окончателно изплащане.

В срока по чл.131 ГПК дружеството ответник е депозирало отговор на исковата молба и отделно възражение за недопустимост на иска, в което сочи, че между същите страни на същото основание и за същото искане е висящо производство по гр.д. № 3331/2022г., по описа на СРС, 58-ми състав.

Видно от изисканата информация и представените материали от председателя на 58-ми състав, производството по гр.д. № 3331/2022г., е със същия предмет, между същите страни за същото искане.

Съгласно разпоредбата на чл. 126, ал. 1 ГПК *когато в един и същ съд или в различни съдилища има висящи две дела между същите страни, на същото основание и за същото искане, по-късно заведеното дело се прекратява служебно от съда, с изключение на делата за присъждане на първоначално непредявената част от вземане, предмет на дело по вече висящ частичен иск.*

С оглед изложеното, на основание чл. 126, ал. 1 ГПК, производството по настоящото гр.д. № 5944/82023г., по описа на СРС, ШГО, 180-ти състав следва да бъде прекратено като по-късно заведено.

По разноските:

С отговора на исковата молба и депозираното възражение за недопустимост на иска дружеството ответник претендира разноски за адвокат. На л. 15 и на л.64 по делото са приложени копия на два договора за правна защита и съдействие, като в раздел III е отразено, че договореното възнаграждение е 9500.00лв., която сума е платена.

Настоящият съдебен състав намира, че в полза на ответника не следва да се присъждат разноски, поради следните съображения:

В т. 1 от Тълкувателно решение № 6/2013г., е прието, че *съдебни разноски за*

адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. **В договора следва да е вписан начина на плащане** - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка.

В случая в приложените от ответника два договора за правна защита и съдействие не е посочен начина на плащане на договореното възнаграждение, което е пречка да се направи извод от съда, че договорът има характер на разписка, удостоверяваща плащане на възнаграждението, тъй като липса изрично отбелязване, че сумата е платена в брой. Не може да се приеме, че възнаграждението е платено и по банков път, доколкото такъв начин на плащане не е посочен, нито пък е приложен платежен документ, удостоверяващ плащане на възнаграждението.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 126 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА, на основание чл. 126, ал. 1 ГПК, производството по настоящото гр.д. № 59448/2023г., по описа на СРС, ШГО, 180-ти състав.

Определението подлежи на обжалване, в едноседмичен срок от връчването му на страните, пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____